

ת"פ 5824/01/14 - מדינת ישראל, עו"ד אירית חכמון נגד פרי אהדי, עו"ד אתי ברדה

בית משפט השלום בתל אביב - יפו
ת"פ 5824-01-14 מדינת ישראל נ' אהדי

בפני	כב' השופט עידו דרויאן
בעניין:	מדינת ישראל
	עו"ד אירית חכמון
	נגד
	פרי אהדי
	עו"ד אתי ברדה
המאשימה	
הנאשם	

גזר דין

במסגרת הסדר טיעון דיוני ללא הסכמה עונשית, הודה הנאשם והורשע ביום 25.3.14 בכתב אישום מתוקן, בעבירות הבאות:

- א. עיסוק במכירה ובהפצה של טובין שסומנו בלא רשות בעל הסימן בהיקף מסחרי, לפי סעיף 60(א)(3) לפקודת סימני מסחר (ריבוי עבירות).
- ב. החזקת טובין שסומנו בלא רשות בעל הסימן בהיקף מסחרי, לפי סעיף 60(א)(4) לפקודה הנ"ל (ריבוי עבירות).

מעשי הנאשם:

1. במועדים הרלוונטיים החזיק הנאשם בתל-אביב בחנות לממכר סיטונאי של פריטי לבוש וכן בחדר גזירה, ששימש בין היתר לייצור בגדים מפרים (כלומר, שסומנו ללא רשות בעלי סימן המסחר).
2. מאוגוסט 2013 ועד 31.12.13 הפעיל הנאשם את חדר הגזירה, בו העסיק עובדים בגזירת בדים לפי דוגמאות, כשלאחר מכן היו הבדים נשלחים למתפרות בשטחי הרשות, שם היו נתפרים ושם גם הודפסו עליהם סימני מסחר מפרים של "אדידס" (השייכים לחברת Adidas AG) באמצעות דפוסים שסיפק הנאשם.
3. לאחר שהבגדים המפרים הוכנו כך, היה הנאשם מקבל אותם ומוכר אותם בחנותו, שגם בה העסיק עובדים, וכן מכר אותם לחנויות ורשתות בישראל.
4. הנאשם עסק אפוא בייצור שיטתי וקבוע של בגדים מפרים, תוך שימוש בציוד ייצור שהחזיק בחדר התפירה ותוך קיום מערך של העסקה, שינוע והפצה.
5. כשנלכד הנאשם ביום 31.12.13, החזיק בחדר הגזירה ובחנות לא פחות מ-7,145 פריטי לבוש מפרים, ו-48 פריטים נוספים הושבו לו באותה עת על-ידי לקוח.

נסיבות העבירה - קביעת מתחם העונש ההולם:

1. סימני מסחר מוגנים בקביעת עבירות בחוק, לשם הגנת הערך המרכזי שהוא זכותו של בעל הסימן ליהנות מפרי מאמציו והשקעתו במוצר. אינטרס הציבור בהגנת האינטרס הכלכלי של בעל סימן רשום הוא מובהק, כפי שהובהר בפסיקה עקיבה של בתי המשפט. בנוסף, מצא בית המשפט העליון כי יש צורך בענישה ממשית כדי להדביר את התופעה הרווחת של שימוש מפר בסימני מסחר וסמלילים (logos) הפוגעת בבעלי הזכויות, במסחר הבינלאומי ובתדמיתה של ישראל כמדינת א-חוק (וראו למשל רע"פ 1519/03 **סויסה נ' מ.י.** (2003), רע"פ 1091/05 **עיסאווי נ' מ.י.** (2005), רע"פ 219/06 **נסטסקין נ' מ.י.** (2006), רע"פ 8433/12 **אברג'יל נ' מ.י.** (2012), ע"פ (תא) 70787/03 **סלמן נ' מ.י.** (2003) וגם את דברי שר המשפטים דאז בכנסת לעניין זה מיום 4.6.02, **דברי הכנסת** 6641-6642.
2. המדיניות המוכתבת על-ידי בית המשפט העליון הינה מדיניות מחמירה, המחייבת מאסרים בפועל וקנסות ממשיים במקרים של עבריינות בהיקפים גדולים או במקרים חוזרים ונשנים. במקרים כאלה, הפחותים בחומרתם מהמקרה דנן, נקבעו מתחמים עונשיים שבין מאסר שניתן לריצוי בעבודות שירות ועד 12 או 18 חודשי מאסר בפועל, כעונש עיקרי, ואף הוטלו עונשי מאסר^[1]. העקבות הפסיקתית ראויה לציון, כעולה מסקירתם של גזרי הדין, וראו ת"פ 3372229-08-13 **מ.י. נ' קארליק** (2014), ת"פ 13023-10-11 **מ.י. נ' בן-דוד** (2013)^[2] ת"פ 1828-04-11 **מ.י. נ' מחאג'נה** (2013), ת"פ 26396-03-10 **מ.י. נ' פרחן** (2013), ת"פ 10037-07-11 **מ.י. נ' פטלביץ** (2013), ת"פ 35320-09-11 **מ.י. נ' ספיאשווילי** (2012).
3. מעשיו של הנאשם נמצאים בחלקו העליון של סולם החומרה: מעשים מתוכננים, בהיקף עצום, לאורך זמן, באופן שיטתי וקבוע, שרק לכידתו של הנאשם שמה להם קץ, תוך הפעלתם של גורמי ייצור נוספים. הפגיעה בערכים המוגנים היא רבה, וכך גם הנזקים הכלכליים לבעלי הזכויות. הנאשם פעל מתאוות הרווח, אותו הפיק על חשבון בעלי הזכויות.
4. מתחם העונש ההולם, שייקבע כאחד לכלל מעשי הנאשם, ישתרע אפוא בין שישה חודשי מאסר (שניתן לרצותם בעבודות שירות) לבין 18 חודשי מאסר בפועל.

קביעת העונש במתחם - נסיבות הנאשם:

1. הנאשם יליד 1958, כבן 56 כיום, גרוש לאב לשלושה ילדים שהקטן ביניהם בן 17. הנאשם עלה בצעירותו ארצה לבדו, ושרת שירות צבאי אותו סיים כקצין. לנאשם תואר שני בהנדסת תעשייה וניהול, ועיקר הקריירה שלו היתה ביזום ובניהול עסקי ייצור טקסטיל. במהלך עסקיו צבר חובות כבדים, והעסק המופעל על-ידי משפחתו היום רשום על-שם בנותיו, כשהנאשם מקבל משכורת מהעסק. לפי ראיות שהוגשו, הנאשם הוא מנהל העסק ובעליו האמיתי (הודעות בנותיו, נ/2-נ/3).
2. לחובת הנאשם הרשעה יחידה רלוונטית, הרחוקה בזמן - הנאשם הורשע בעבירות לפי פקודת סימני מסחר אותן ביצע בשנת 2005 ועונשו נגזר למאסר מותנה והתחייבות.
3. את המעשים בגינם הורשע ביצע הנאשם לדבריו כי ראה אחרים העושים זאת, ותוך שהוא מקטין וממזער את משמעות המעשים. שירות המבחן מצא, כי הנאשם אינו מפנים את חומרת המעשים ואת היותם מעשי עבירה פסולים, ומתמקד בהצדקת מעשיו.
4. אציין, כי בתסקיר שירות המבחן הובאו נתונים והערכות רבי-ערך, אך לצידם גם קביעות חריגות כגון קיומו של "ליקוי ערכי מוסרי" ועוד, שאינן מתיישבות עם כלל אורחות חייו של הנאשם, ועם הצלחתו לנהל חיים נורמטיביים במישורים שונים. לקביעות מסוג זה אתן משקל מועט בלבד.

5. הנאשם לא ריצה מעולם עונש מאסר, ופגיעתו של עונש זה תהא קשה. משפחתו עתידה להינזק ממאסרו, שכן הוא המנהל את העסק ותומך כלכלית בילדיו. הנאשם גם לוקה בליבו, כפי שהעידו מסמכים שהוצגו לממונה על עבודות השירות.
6. לזכות הנאשם יש לקחת בחשבון את הודייתו המלאה, לאחר תיקונו הדראסטי של כתב האישום, וכן את הנתון החשוב של עבר פלילי לא משמעותי.
7. כללם של נתונים אלו מצדיק את קביעת עונשו בחלק התחתון של מדרג הענישה, בכל הנוגע להטלת מאסר ואופן ריצויו, לצד ענישה כלכלית הולמת.

סוף-דבר, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

- א. שישה חודשי מאסר שירוצו על-דרך עבודות שירות, החל מיום 9.2.15 בבית החולים איכילוב בתל-אביב. הנאשם מזהר, כי אי-ציות להוראות הממונה על עבודות השירות או הממונים במקום העבודה, יוביל להפסקת העבודות והמשך ריצוי המאסר מאחורי סורג ובריח;
- ב. מאסר על-תנאי בן שישה חודשים, למשך שנתיים מהיום, שלא יעבור עבירה לפי סעיף 60 לפקודת סימני מסחר;
- ג. קנס בסך 60,000 ₪, או שלושה חודשי מאסר תמורתו. הקנס ישולם בשישה תשלומים חודשיים, שווים ורצופים, שהראשון שבהם לא יאוחר מיום 1.2.15, וכשכל מחדל או עיכוב באחד התשלומים יעמיד מלוא הסך לפירעון מיידי;

הוראות נלוות:

- א. בגדים מפרים יושמדו, ומוצגים אחרים למעט כסף יועברו להכרעה פרטנית של קצין משטרה;
- ב. המזכירות תעביר עותקי גזר הדין לממונה על עבודות השירות, לשירות המבחן ולנציג בעלי הזכויות (עד התביעה 7 בכתב האישום);

זכות ערעור תוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, כ"ח בטבת תשע"ה, 19 בינואר 2015, במעמד הצדדים.

[1] לענין עבירות הפרת זכויות יוצרים, אך בהקבלה עניינית למקרה דנן;

[2] ערעור הנאשם נמחק בהסכמה;